

Ketouvim (hagiographes) - Daniel

Chapter 7

- 7,1 בשנת חנה, לבבל אשר מלך בבל, ונבאל חלם חנה, וחסויה ראשה על-משכבה; באבין חלמא כתב, ראש מליו אמר.
- 7,2 ענה ונבאל ואמר, חנה הוית בחסויה עם-ליליא; וארו, ארבע רוחי שמיא, מגיסו, לימא רבא.
- 7,3 וארבע חסו ברבבו, סלקו מו-ימא, שבין, דא מו-דא.
- 7,4 קדמימא באכיה, ונפין די-נשר לה; חנה הוית עד די-מריטו גפיה (גפה) ונטילת מן-ארעא, ועל-רגליו כאגש הקימת, ולבב אגש, יהיב לה.
- 7,5 וארו חנה אכרי תגינה דמיה לדב, ולשטר-חד הקמת, ותלת עלעין בפמה, בין שניה (שנה); וכן אמרין לה, קומי אגלי בשר שגיא.
- 7,6 באמר דנה חנה הוית, וארו אכרי כומר, ולה גפין ארבע די-עוף, על-גביה (גבה); וארבעה ראשין לחימא, ושלטן יהיב לה.
- 7,7 באמר דנה חנה הוית בחסויה ליליא, וארו חנה רביעה (רביעה) דחילה ואימתי ותקיפא יתיבה ושבין די-פרזל לה ברבבו, אכלה ומדקה, ושאר ברגליה (ברגליה) כפסה; והיא משניה, מן-כל-חימא די קדמיה (קדמה), וקרבו עשר, לה.
- 7,8 משתפל הוית בקרביא, ולא קרבו אכרי זעירה סלקת ביניהון (ביניהון), ותלת מן-קרביא קדמימא, אתעקרו (אתעקרה) מן-קדמיה (קדמה); ולא עיניו כעיני אגשא, בקרבא-דא, ופם, ממלל ברבבו.
- 7,9 חנה הוית, עד די כרסון רמיו, ועתיק יומיו, יתב; לבושה כתלג תור, ושער ראשה בעמר נקא, כרסיה שבבין די-נור, וגלגויה נור דלק.
- 7,10 נהר די-נור, בגד ונפק מן-קדמויה, אלף אלפים (אלפין) ישמשונה, ורבו רבון (רבון) קדמויה יקומו; דינא יתב, וספרין פתיחו.
- 7,11 חנה הוית--באבין מן-קל מליא ברבבתא, די קרבא ממללה; חנה הוית עד די קטילת חימא, והובד גשמה, ויהיבת, ליקדת אגשא.
- 7,12 ושאר, חימא, העדיו, שלטנהון; וארכה בחיין יהיבת להון, עד-זמן ועדון.
- 7,13 חנה הוית, בחסויה ליליא, וארו עם-עגבי שמיא, כבר אגש אתה הוא; ועד-עתיק יומיא מטה, וקדמויה הקרבויה.
- 7,14 ולה יהיב שלטון, ויקר ומלכו, וכל עממיא אמיא ולשביא, לה יפלחו; שלטנה שלטן עלם, די-לא יעדה, ומלכותה, די-לא תתחבל. {פ}
- 7,15 אתכבית רוחי אנה ונבאל, בגו נדנה; וחסויה ראשי, ובהלגויה.
- 7,16 קרבת, על-חד מן-קאמיא, ויציבא אבעא-מנה, על-כל-דנה; ואמר-לי, ופשר מליא יהודענויה.
- 7,17 אליו חימא ברבבתא, די אגין ארבע--ארבעה מלכין, וקומו מן-ארעא.
- 7,18 ויקבלון, מלכותא, קדישי, עליוני; ויחסון מלכותא עד-עלמא, ועד עלם עלמיא.
- 7,19 אבין, צבית ליצבא על-חימא רביעימא, די-הות שניה, מן-כלהון (כלהון): דחילה יתיבה, שניה (שנה) די-פרזל וטפריה (וטפריה) די-נחש, אכלה מדקה, ושאר ברגליה (ברגליה) כפסה.
- 7,20 ועל-קרביא עשר, די בראשה, ואכרי די סלקת, ונפלו (ונפלה) מן-קדמיה (קדמה) תלת; וקרנא דבן ועיניו לה, ופם ממלל ברבבו, וחסויה, רב מן-חברתה.
- 7,21 חנה הוית--וקרנא דבן, עבדא קרב עם-קדישין; ויכלה, להן.
- 7,22 עד די-אתה, עתיק יומיא, ודינא יהיב, לקדישי עליוני; וזמנא מטה, ומלכותא החסו קדישין.
- 7,23 כן אמר, חימא רביעימא, מלכו רביעה (רביעה) תהוא בארעא די תשא מן-כל-מלכותא; ותאכל, כל-ארעא, ותדושה, ותדקנה.
- 7,24 וקרביא עשר--מנה מלכותא, עשרה מלכין יקומו; ואכרו יקום אכריהון, והוא ישנא מן-קדמיא, ותלתה מלכין, יהשפל.
- 7,25 ומליו, לצד עליא (עלאה) ומלל, ולקדישי עליוני, יבלא; ויסבר, להשניה זמנין ודתי, וייתקבו בידה, עד-עון ועדנין ופלג עון.

- 7,26 ודינא, יתב; ושלטנה יקעדון, להשמדה ולהורגה עד-סופא.
- 7,27 ומלכותא ושלטנא ורבותא, די מלכות תחות כל-שמיא, יהיבת, לעם קדישי עליוני; מלכותה, מלכות עלם, וכל שלטנא, לה יפלחון וישתמעון.
- 7,28 עד-כה, סופא די-מלתא; אנה דניאל שגיא בעיוני ובהלגני, וזווי ושתנון עלי, ומלתא, בלבי גטרת. {פ}